

damtraktaten, for det betyder jo forhåbentlig, at vi kommer væk fra den situation, hvor man i Landbrugsministerrådet og i Trafikminister-rådet sidder og træffer beslutninger, som ikke er miljømedholdelige. Nu skal miljøhensynet så at sige gælde tværs hen over Traktaten.

For det tredje var det et dansk krav, at man skulle tilstræbe, at beslutningerne i Ministerrådet var på et højt beskyttelsesniveau. Man må sige, at Amsterdamtraktaten opfylder det ønske og mere end det: Den tilføjer også, at Europa-Parlamentets beslutninger skal være på et højt beskyttelsesniveau. Og det er ganske betydningsfuldt, eftersom Europa-Parlamentet nu på dette område får øget indflydelse.

Endelig sker der efter min og efter Socialdemokratiets opfattelse en præcisering af miljøgarantien. Det sker på tre felter:

For det første slås det fast, at miljøgarantien kan bruges på de såkaldte kommissionsdirektiver, dvs. direktiver, der besluttet i komitéprocedurer. Det har der hidtil været usikkerhed omkring, men det er meget afgørende, for tre ud af fire beslutninger på det her felt sker rent faktisk i komitéproceduren. Derfor er denne præcisering en meget stor gevinst.

For det andet kommer der tidsfrister for, hvornår Kommissionen skal reagere, når man f.eks. har brugt miljøgarantien. Tidsfristen er 6 måneder. Det vil have en ganske stor betydning. Jeg er vidende om, at vi til en af de gange, hvor vi har brugt miljøgarantien, for godt og vel halvandet år siden, endnu ikke har fået svar. Det er naturligvis utilfredsstillende. Derfor er det vigtigt, at vi allerede 6 måneder efter kender Kommissionens reaktion.

For det tredje fremgår det klart af Amsterdamtraktaten, at selv om der ligger beslutninger, direktiver, forordninger, og hvad det alt sammen er, som Danmark har medvirket til, så kan vi siden hen komme og sige: Vi er blevet klogere; det viser sig nu, at der er miljøproblemer, og derfor vil vi gerne bruge miljøgarantien. Vi kan altså bruge den, når der er videnskabeligt belæg for, at noget ikke er, som vi troede det var. Derfor mener jeg, der er sket en væsentlig præcisering.

Det er klart, at der altid vil være gråzoner. Der vil altid kunne rejses tvivlsspørgsmål. Og her kan jeg ikke forstå, at Enhedslisten ønsker, at man skal klare dem af med Kommissionen. Det er jo dog ikke Kommissionen, der er dommeren i systemet. Det er Domstolen, og det er jo lige præcis det, vi har den til. Og jeg er da

overbevist om, at Domstolen ikke bliver helt arbejdsløs på det her felt ej heller i fremtiden, for man kan naturligvis aldrig skrive noget fuldstændig perfekt, så det ikke kan fortolkes. Det kender vi også fra det hjemlige system.

Miljøgarantien er for Socialdemokratiet meget vigtig, men den er ikke ofte brugt. I de 10 år, vi nu har haft den, har den vel været brugt ti gange og tre gange fra dansk side. Det viser altså, at det ikke er en, vi går og bruger hver anden dag. Men jeg vil gerne understrege, at den er vigtig for os, for hvis der træffes beslutninger, eller hvis vi siden hen får ny viden, så er den en væsentlig nødbremse at have.

Jeg er ret optimistisk, for så vidt angår bruget af miljøgarantien i fremtiden, ikke blot på grund af præciseringen, men også fordi jeg kunne forestille mig, at vi fik endnu mindre brug for den i fremtiden, for alt tegner jo lyst.

Der er lavet en opgørelse for nylig, som viser, at i årene fra 1994 til og med de første tre kvartaler i 1997 er der truffet 146 beslutninger, som vedrører miljøet. Af disse har 36 haft den konsekvens, at Danmark, som vi jo mener har en høj miljøstandard, har måttet forbedre miljøstandarder – i 36 tilfælde! I ét tilfælde har vi haft problemer med beslutningerne – det var omkring kreosot – og dér har vi derfor brugt miljøgarantien. Der er så fire sager, hvor det er lidt uklart. Så jeg er ganske optimistisk på det her felt.

Jeg vil gerne slutte med at fremsætte et forslag til vedtagelse på vegne af Socialdemokratiet, Venstre, Det Konservative Folkeparti, Det Radikale Venstre og Centrum-Demokraterne. Det lyder:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget konstaterer, at Amsterdamtraktatens miljøbestemmelser på en række punkter er blevet styrket. Folketinget finder, at der med de nye miljøbestemmelser er skabt forbedrede muligheder for at integrere hensynet til miljøet i fællesskabets politikker og sikre, at det indre marked udbygges på et højt beskyttelsesniveau.

Folketinget finder, at den reviderede miljøgaranti indeholder præciseringer og forbedringer, som sikrer, at garantien ikke alene kan anvendes til at opretholde eksisterende nationale regler og i forbindelse med vedtagelse af rådsretsakter, men også til indførelse af nye nationale